

Sygn. akt IX C 206/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział IX Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Malik

Protokolant: Mirosław Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2013 r. we W.

na rozprawie

w sprawie z powództwa: S. B.

przeciwko: Skarbowi Państwa – Wojewodzie (...)

o podwyższenie renty

podwyższa powodowi S. B. rentę wyrównawczą zasądzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy sygnatura akt I C 43/97 (zmienionym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu z dnia 11 marca 1998r. sygnatura akt II Ca 103/98) podwyższoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 13 września 2002r. sygnatura akt I C 726/02 (zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 30 maja 2003r. sygnatura akt II Ca 262/03), podwyższoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 13 marca 2008r. sygnatura akt I C 734/07 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 29 marca 2010r. sygnatura akt IX C 22/10 z kwoty 1.317,00 zł (jeden tysiąc trzysta siedemnaście złotych) do kwoty 1600 zł (tysiąc sześćset złotych) płatnej miesięcznie poczynając od stycznia 2013r. do 5-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności;

Sygn. akt IX C 206 / 13

UZASADNIENIE

Powód S. B. wniósł o podwyższenie renty zasądzonej mu wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie o sygnaturze akt IX C 22/10 z kwoty 1.317 zł do kwoty 1.600 zł miesięcznie, zwolnienie go od kosztów sądowych oraz zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej Skarbu Państwa – Wojewody (...) kosztów procesu.

W uzasadnieniu podał, że w/w wyrokiem Sąd podwyższył zasądzoną ma jego rzecz rentę z kwoty 1.126 zł do kwoty 1.317 zł miesięcznie. Wskazał, że za podstawę do ustalenia renty przyjęto kwotę najniższego wynagrodzenia. Od 1 stycznia 2013 r. kwota ta wynosi 1.600 zł, co uzasadnia żądania pozwu.

(k. 2-3)

Postanowieniem z dnia 14 marca 2013 r. Sąd zwolnił powoda od kosztów sądowych w całości.

(k. 20)

W odpowiedzi na pozew pozwany Skarb Państwa – Wojewoda (...) – wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Podniósł, że przyznana powodowi uprzednio renta ma charakter odszkodowawczy, a nie alimentacyjny, co sprawia, iż przesłanką jej ewentualnego podwyższenia nie może być zwiększony koszt utrzymania osoby poszkodowanej, a wyłącznie dalsza utrata zdolności do pracy oraz ewentualne zwiększenie potrzeb w związku ze szkodą na zdrowiu. W związku powyższym strona pozwana zarzuciła powodowi, po myśli art. 6 k.c., niewykazanie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie pozwu.

(k. 23).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona pozwana – Skarb Państwa – odpowiada za szkodę wyrządzoną powodowi, będącą następstwem wadliwie przeprowadzonych zabiegów na jego lewej kończynie górnej.

(bezsporne)

Z tytułu poniesionej szkody powodowi przyznano rentę uzupełniającą obliczaną jako różnicę pomiędzy świadczeniami przez niego uzyskiwanymi, a najniższym wynagrodzeniem pracowniczym.

(bezsporne)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 30 grudnia 1997 r., sygnatura akt IC 43/97 podwyższono zasądzoną na rzecz powoda rentę z kwoty 200,00 zł miesięcznie do kwoty 400,00 zł miesięcznie począwszy od dnia 7 marca 1997 r. do 31 grudnia 1997 r. i do kwoty 1.078,65 zł począwszy od stycznia 1998 r. płatne do dnia 5-go każdego miesiąca z odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W/w wyrok orzeczeniem Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu z dnia 11 marca 1998 r. w sprawie o sygnaturze akt II Ca 103/98 został zmieniony w zakresie następującym: co do podwyższonej nim rentę za styczeń 1998 r. oddalił powództwo ponad zasądzoną kwotę 450,00 zł , zaś w części dotyczącej renty za okres od 1 lutego 1998 r. oddalił powództwo ponad kwotę 500,00 zł.

Podstawą podwyższenia był wzrost najniższego wynagrodzenia pracowniczego.

Bezsporne, nadto dowód :

- **wyrok Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 30 grudnia 1997 r. I C 43/97; wyrok Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu z dnia 11 marca 1998 r. II Ca 103/98 – w aktach Sądu Rejonowego w Trzebnicy I C 43/97.**

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 13 września 2002 r. I C 726/02, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 30 maja 2003 r. I Ca 262/03 dokonano kolejnego podwyższenia renty, mając na uwadze wzrost najniższego wynagrodzenia pracowniczego. Podstawą podwyższenia renty stanowił wzrost najniższego wynagrodzenia pracowniczego.

Bezsporne, nadto dowód :

- **wyrok sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 13 września 2002 r.; wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 30 maja 2003 r. I Ca 262/03 – w aktach Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia I C 726/02.**

Kolejnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie I C 734/07 dokonano podwyższenia zasądzonej powodowi renty z kwoty 750,00 zł do kwoty 936,00 zł w miesiącu grudniu 2007 r., a z kwoty 750,00 zł do kwoty 1.126,00 zł miesięcznie począwszy od stycznia 2008 r. płatnej do 5-go dnia każdego

miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia. Podstawą podwyższenia renty stanowił wzrost najniższego wynagrodzenia pracowniczego.

Bezsporne, nadto dowód :

- **wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 13 marca 2008r. I C 734/07 wraz z uzasadnieniem – w aktach Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia I C 734/07.**

Wyrokiem z dnia 29 marca 2010 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia., sygn. akt IX C 22/10 podwyższono zasądzoną powodowi rentę wyrównawczą z kwoty 1.126,00 zł do kwoty 1.317,00 zł płatnej miesięcznie poczynając od stycznia 2010r. do 5-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności.

Podstawą podwyższenia renty stanowił wzrost najniższego wynagrodzenia pracowniczego.

Bezsporne, nadto dowód :

- **wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 29 marca 2010 r. IX C 22/10 wraz z uzasadnieniem – w aktach Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia IX C 22/10.**

Powód S. B. jest zarejestrowany jako bezrobotny w Urzędzie Pracy przy Starostwie (...) od dnia 14.11.2000, nie pobiera zasiłku dla bezrobotnych. Nie pobiera także świadczeń emerytalno-rentowych w (...) Oddział w T..

Dowód; zaświadczenie z ZUS z dnia 28.02.2013 k. 15, zaświadczenie z Urzędu Pracy z dnia 28.02.2013 k. 17

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód domagał się podwyższenia renty podwyższonej uprzednio wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 29 marca 2010 r., IX C 22/10 z kwoty 1.317 zł do kwoty 1.600 zł miesięcznie, co uzasadniał wzrostem najniższego wynagrodzenia, która to kwota stanowiła podstawę dla jej ustalenia i kolejnego podwyższania zasądzonej mu renty.

Strona pozwana wносиła o oddalenie powództwa w całości zarzucając m.in., że powód nie uczynił zadość swojego obowiązku procesowemu, wynikającemu z art. 6 k.c.

Bezspornym jest, że powodowi przysługuje renta uzupełniająca, zasądzona w oparciu o przepis zawarty w treści art. 444 § 2 k.c., której wysokość ustalona została jako różnica pomiędzy najniższym wynagrodzeniem pracowniczym a dochodami uzyskiwanymi przez powoda.

Za podstawę swojego orzeczenia Sąd przyjął art. 907 § 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli obowiązek płacenia renty wynika z ustawy, każda ze stron może w razie zmiany stosunków żądać zmiany wysokości lub czasu trwania renty, chociażby wysokość renty i czas jej trwania były ustalone w orzeczeniu sądowym lub w umowie. Powództwo o zmianę wysokości renty zostało przez ustawodawcę przewidziane jako środek mający na celu dostosowanie praw i obowiązków do sytuacji, powstałej na skutek zmiany stosunków majątkowych lub osobistych osoby uprawnionej lub zobowiązanej albo też obu tych osób. Niewątpliwym jest także, że owa zmiana stosunków w rozumieniu cytowanego przepisu musi wystąpić po wydaniu wyroku ustalającego prawo do renty lub też po zawarciu ugody w tej sprawie.

W rozpatrywanej sprawie koniecznym było ustalenie czy w istocie przesłanka, warunkująca podwyższenie renty, a mianowicie zmiana stosunków, została spełniona.

Zdaniem Sądu, słusznie powód w pozwie wskazał, że za zmianę stosunków w rozumieniu w/w przepisu należy uznać zmianę wysokości minimalnego wynagrodzenia, która to wysokość służyła do ustalenia wysokości jego renty, a potem do jej podwyższania, a zarzut podniesiony przez stronę pozwaną w oparciu o art. 6 k.c. jest bezpodstawny.

Należy wskazać, że po myśli par. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 września 2012 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013 r. od dnia 1 stycznia 2013 r. minimalne wynagrodzenie za pracę wynosi 1.600 zł. Oznacza to, że od dnia wydania ostatniego wyroku, podwyższającego zasądzoną na rzecz powoda rentę, tj. od dnia 29 marca 2010 r. minimalne wynagrodzenie wzrosło o 283 zł, czyli o ok. 22%.

W ocenie Sądu zmiana ta daje podstawę do tego, by przedmiotową rentę podwyższyć do wysokości żądanej w pozwie, gdyż należy ją uznać za zmianę stosunków, o której mowa w art. 907 § 2 k.c. Sąd miała także na względzie, iż powód nadal nie ma możliwości zatrudnienia, gdyż wynika z zaświadczenia z Urzędu Pracy, że jest nadal zarejestrowany jako bezrobotny, nadto nie pobiera świadczeń emerytalno-rentowych, co wynika z zaświadczenia ZUS.

Mając na uwadze powyższe Sąd podwyższył powodowi S. B. rentę wyrównawczą zasądzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzebnicy sygnatura akt I C 43/97, zmienioną ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 29 marca 2010 r., IX C 22/10 z kwoty 1.317,00 zł do kwoty 1600 zł przy zachowaniu dotychczasowych warunków płatności.